

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 6 sierpnia 2020 r.,

sprawy **K. S. i P. R.**

oskarżonych z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 2 k.k. w zw. z art. 11§ 2 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego
subsidiarnego - spółkę M. sp. z o.o.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 27 listopada 2019 r., sygn. akt II AKa (...)

zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w B.

z dnia 28 grudnia 2019 r., sygn. akt III K (...)

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża oskarżyciela
posiłkowego subsydiarnego.**

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego jest oczywiście bezzasadna.

Wprawdzie Autor kasacji podnosi w niej zarzuty związane z naruszeniem prawa procesowego, których miałyby się dopuścić Sąd Apelacyjny w (...), gdy w istocie skierowana jest ona przeciwko ustaleniom faktycznym i ocenom dokonany przez Sąd I instancji. Kasacja została wywiedziona wbrew treści art. 519 k.p.k., który zezwala na wnoszenie tego nadzwyczajnego środka odwoławczego jedynie

od wyroków sądów odwoławczych oraz art. 523 § 1 k.p.k., który nie dopuszcza zaskarżenia w trybie kasacji ustaleń faktycznych.

Analiza zaś sformułowanych w niej zarzutów kasacyjnych wskazuje, że w istocie stanowią one próbę uczynienia z postępowania kasacyjnego trzeciej instancji kontroli orzeczenia. Tymczasem celem postępowania kasacyjnego nie jest ani powielająca kontrolę apelacyjną ocena rozumowania *sądu meriti*, ani kontrola przeprowadzonych w sprawie ustaleń faktycznych.

Wskazać też należy, że zarzut naruszenia art. 7 k.p.k. podnoszony może być w postępowaniu kasacyjnym tylko wówczas, gdy sąd odwoławczy czynił samodzielne ustalenia faktyczne, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca. Z kolei art. 5 § 2 k.p.k. dotyczy wątpliwości, które ma i nie jest w stanie rozstrzygnąć sąd rozpoznający sprawę, nie zaś wątpliwości którejs ze stron co do prawidłowości rozstrzygnięcia dokonanego przez ten sąd. W tej sytuacji żaden z zarzutów naruszenia prawa procesowego, wskazanych w pkt. 1 i 2 kasacji, nie mógł zostać uznany za zasadny.

Nie zasługuje również na uwzględnienie ostatni z zarzutów kasacji. Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd nie wskazał, że opinia biegłego jest niejasna, niepełna czy wewnętrznie sprzeczna. Sąd ten zaprezentował jedynie odmienną ocenę tego dowodu. Tym samym nie było potrzeby sięgania po inne opinie.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy, z mocy art. 535 § 3 k.p.k., orzekł, jak w postanowieniu.